

URSUS

ISSN 1731-1047

CZERWIEC 2014

NR 54

o wspólne dobro

Wielkie czerwcowe wydarzenia przyniosły Polakom wolność

Nasza powojenna droga do wolności i niepodległości była naznaczona prześladowaniami, więzieniami i krwią tysięcy Polaków. Jednakże naród nigdy nie pogodził się ze zniewoleniem sowieckim. W połowie lat 50-tych narastało również niezadowolenie z powodu obniżenia poziomu życia (były okresy, że brakowało nawet chleba). Wybuch społecznego protestu zapoczątkowali robotnicy z zakładów Cegielskiego w Poznaniu 28 czerwca 1956 r. Robotnicy wyszli na ulice. Dołączyli do nich pracownicy innych zakładów. Pochód liczył ok. 100 000 ludzi. Do stłumienia buntu marszałek Rokossowski skierował II Korpus Pancerny. Do rąk demonstrantów dostała się broń. Rozpoczęła się bitwa, która trwała do rana następnego dnia. Robotnicy z innych miast organizowali wiece poparcia dla robotników Poznania. W walkach zginęło 75 osób, a około 800 odniosło rany. Premier Cyrankiewicz w przemówieniu radiowym powiedział, że „każdy, który odważy się podnieść rękę przeciwko władzy ludowej, niech będzie pewien, że mu tę rękę władza ludowa odrąbie”.

Wieczorem 24 czerwca 1976 r. premier Jaroszewicz ogłosił drakońską podwyżkę cen żywności. Następnego dnia 25 czerwca 1976 r. zastrajkowała załoga fabryki traktorów (ZPC „Ursus”), domagając się odwołania podwyżek cen. Również robotnicy Radomia, Płocka i wielu innych miejsco-

Powstał też Ruch Obrony Praw Człowieka i Obywatela oraz inne organizacje. Narodziła się więc opozycja demokratyczna, choć nielegalna, ale działająca jawnie. Powstał nowy ruch oporu przeciwko komunistycznemu zniewoleniu, który rósł w siłę i nie przeszkodziły mu ani represje ani stan wojenny.

Ale w drodze do wolności było jeszcze inne bardzo ważne wydarzenie czerwcowe. Na Placu Zwycięstwa w Warszawie w dniu 2 czerwca 1979 r. stanął papież Jan Paweł II, dziś święty i zawołał do Boga „...Niech zstąpi Duch Twój. Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi. Tej Ziemi ...”. I stało się, Duch wstąpił do serc i dusz Polaków i wybuchła „Solidarność” oraz nadzieja na wolną i niepodległą Polskę. Nie zgasił tej nadziei stan wojenny. A system komunistyczny w

**Nasz nowy
Wielki Święty
oręduje za
nami w niebie**

■ str. 2

**DWIE
ROCZNICE,
DWIE
TRAGEDIE**

■ str. 3

**GIODO nagradza
działania ursuskiej
młodzieży**

■ str. 4

**Przechodniu
powiedz Polsce...**

■ str. 7

wości przystąpili do protestu. Protesty robotnicze przybrały gwałtowny przebieg. Robotnicy Ursusa wyszli na tory i zatrzymali ruch na dwóch liniach kolejowych, stanęły pociągi, warszawski węzeł kolejowy został sparaliżowany. Natychmiast cały świat dowiedział się o buncie robotników. Władze wystraszyły się siły buntu robotniczego i pod koniec dnia ogłoszono odwołanie podwyżek cen. Jednakże wielu uczestników robotniczego protestu doznało obrażeń ciała ze strony milicji, wielu aresztowano i skazano na więzienie, innych zwolniono z pracy, a ich rodziny zostały pozbawione środków do życia. Wówczas spontanicznie narodził się ruch ludzkiej solidarności. Z czasem pomoc udzielana poszkodowanym zaczęła przybierać formy zorganizowane. Powstał Komitet Obrony Robotników, który był pierwszą w PRL organizacją nielegalną, działającą jawnie. Nazwa tej organizacji wskazywała, że chodzi o obronę robotników przed władzą robotniczą. A to oznaczało, że władza komunistyczna utraciła moralne prawo nazywania się władzą robotniczą.

Polisce zaczął umierać. Jaruzelski ogłosił niewypłacalność Polski wobec Zachodu z tytułu zaciągniętych przez Gierka kredytów. A w sklepach puste haki i przysłowiowy ocet. Polsce groziła katastrofa państwa. Tymczasem na Kremlu Gorbaczow ogłosił przebudowę systemu i jawność życia. Polscy komuniści postanowili dogadać się z opozycją. W tym celu zwołano Okrągły Stół, na którym zostały zawarte kompromisowe ustalenia między opozycją a władzą PRL. 4 czerwca 1989 r. odbyły się pierwsze wolne wybory w PRL, choć nie w pełni demokratyczne. Ponieważ w odniesieniu do Sejmu nie spełniały warunku równości, gdyż zawarty z władzą PRL kontrakt gwarantował władzy 65% mandatów, a Komitetowi Obywatelskiemu „Solidarność” 35% mandatów. Natomiast w odniesieniu do Senatu wybory były demokratyczne. Sukces „Solidarność” był olbrzymi i niespodziewany dla opozycji. Jeden z ważnych działaczy „Solidarności” Henryk Wujec powiedział „Szczerze mówiąc jak szliśmy do tych wyborów jako „Solidarność”, to nie spodziewaliśmy się tego, że trzeba będzie wziąć odpowiedzialność za rządy. Szliśmy myśląc o tym, że będziemy opozycją w państwie, które będzie się przekształcać stopniowo z systemu totalitarnego w system demokratyczny.... A tu nagle po tych wyborach, gdy naród powiedział, że ma tego dosyć, odpowiedzialność nakazywała, że trzeba było przejść rządy. Nie ma co ukrywać nikt nie był na to przygotowany. Decyzja narodu była jednak decydująca, stworzyła swoisty nacisk na dalszy bieg wypadków. To uważam za kluczowe”. 4 czerwca można uznać za datę narodzin III Rzeczypospolitej. Tworzenie III RP trwało jeszcze kilka lat i zakończyło się po opuszczeniu Polski przez wojska rosyjskie we wrześniu 1993 r. oraz uchwaleniu 2 kwietnia 1997 r. Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Obecnie przyszłość Polski zależy od kartki do głosowania w wyborach.

Henryk Linowski

Cudze chwalicie, swego nie znacie, sami nie wiecie co posiadacie

(przysłowie)

Nasz nowy Wielki Święty oręduje za nami w niebie

„Zdałem sobie sprawę, że prawdziwą wartość drugiego człowieka odkrywamy dopiero wtedy, kiedy już go nie ma. Jak skarb, który trzymało się w dłoni, ale bezwiednie pozwoliło mu się wyslizgnąć przez palce” (Jonathan Carroll).

Pośród niesnasków - Pan Bóg uderza w ogromny dzwon. Dla Słowiańskiego oto Papieża otwarty tron. I przyszedł wielki Syn naszego narodu. Ojciec polskiej wolności, który wołał w dniu swojego pontyfikatu: Otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi. I otwierał je, jako niestrudzony pielgrzym całego świata. Ukazywał drogę, która prowadzi przez serce człowieka do Boga. Który dobrze nas znał, rozumiał, kochał, myślał o nas, przejmował się naszym losem, radował się, gdy układało się nam dobrze, zrywał się, gdyśmy błądzili, gubili drogę. Papież zawierzenia Bożemu Miłosierdziu. Jednak za kilka godzin stanie się to, czego nikt na świecie nie chce, „Pozwólcie mi odejść do domu Ojca”. Santo subito!

Stało się, Gaude Mater Polonia! Na ten moment wielu katolików czekało od 2 kwietnia 2005 r., kiedy to Ojciec Święty Jan Paweł II przeszedł do domu Ojca. 27 kwietnia roku Pańskiego 2014 plac św. Piotra oraz przyległe uliczki wokół Państwa Watykańskiego wypełnione były po brzegi utrudzonymi pielgrzymami z całego świata. Wszyscy czekali na ten moment, kiedy Kościół będzie miał nowych świętych, a wśród nich naszego świętego i tak nam współczesnego. Święci nie są jedynie postaciami z prze-

szłości, które żyły bardziej czy mniej dawno temu. Każda kanonizacja jest ważnym wydarzeniem w życiu Kościoła. Kościół jest pośrednikiem w posłudze udzielania łask sakramentów, przez które wierni uświęcają się. Wynoszeni na ołtarze w Kościele są właśnie takimi ludźmi, którzy uświęcaли się i tę świętość, własną świętość, istotny cel życia osiągnęli. Do grona polskich świętych dołączył nowy i co dalej? Czy to już koniec? Osiągnęliśmy to, na co czekaliśmy. Ale trzeba pamiętać, że kanonizacja Jana Pawła II zobowiązuje. Mamy nowego orędownika w niebie, któremu cały Kościół powszechny oddaje modlitewną część. Wierzmy mocno, że z wyżyn nieba jeszcze mocniej niż przedtem patrzeć będą na nas jego oczy. Ten nowy święty będzie domagał się tak jak to czynił za życia - byśmy zachowali i umacniali godność dzieci Bożych, synów polskiej ojczyzny, dziedziców tego wielkiego dobra przeszłych wieków, rozświetlanego blaskiem Prawdy przedwiecznej, światłem Ewangelii. Przestrzegał nas byśmy tego dziedzictwa nie zamowiali, nie sprzeniewierzyli, nie rozmienili na drobne. Będzie pytał, jak to nieraz robił, cośmy zrobili z naszą wolnością skoro „Prawdziwą wolność mierzy się stopniem gotowości do służby i daru z siebie” (Wrocław 1997, Kongres Eucharystyczny). To On, ojciec polskiej wolności, żąda od nas byśmy podjęli walkę z tym, co tej prawdziwej wolności zagraża. To ten nowy święty polski nie przestaje nam przypominać, tak jak to czynił niegdyś, patrząc spod Giewontu na Polskę całą: „Bronicie krzyża”. A bronić krzyża dziś to bronić dziedzictwa wiary, tradycji, tożsamości. Czyli bronić tego, co Polskę stanowi. Co tworzy fundament polskiej kultury, etosu, ducha wolności będą o tym przypominać tegoroczne siedemdziesiąte rocznice zwycięstwa na Monte Cassino i zmagania Powstania Warszawskiego. Bronić krzyża to także przeciwstawiać się oszczerczym atakom na Kościół, zohydzeniu kapłanów, propagowaniu antychrześcijańskich prądów kulturowych, które negują Boże zasady małżeństwa, rodziny, płci. Bronić krzyża to dawać świadectwo swej wiary, we wspólnotach pracy, w sytuacjach, które wymagają jasnej deklaracji. Być świadkami Jezusa, Jego drogi, Jego Ewangelii. Obyśmy nie zamowiali tego dziedzictwa, które nam zostawił św. Jan Paweł II. Nie najważniejsze są pomniki i nazywanie ulic Jego imieniem. Największą pamięcią niech będzie Jego żywe nauczanie w nas oraz miłość Boga i drugiego człowieka. Bo jeszcze wiele w nas zwątpienia, jeszcze tyle do zrobienia, chociaż wolności pieśń wyśpiewał srebrny dzwon. Dodaj siły nam i wiary, że to ziarno Twej ofiary, znajdzie glebę co obfity wyda plon Niech Twe proste mądre słowa, porządkują chaos w głowach, gdzie włączano go od wielu, wielu lat. Ucz jak innych nieść brzemia, jak słabości swe pokonać i jak w sercu cały można zmieścić świat.

Paweł Wyrzykiewicz

Bibliografia:

Dorota Osińska; Zostań z nami.
Juliusz Słowacki; Pośród niesnasków Pan Bóg uderza.
Ks. abp Sławoj Leszek Głódź; Kazanie rezurekcyjne.
Ks. kard. Gerhard L. Müller; Prefekt Kongregacji Nauki Wiary.

Zmiany w systemie emerytalnym

W wyniku ostatnich zmian w systemie emerytalnym przeprowadzonych przez władze państwowe płatnicy składek emerytalnych muszą zdecydować czy chcą swoje składki odkładać w ZUS (Zakład Ubezpieczeń Społecznych), czy w ZUS + OFE (Otwarte Fundusze Emerytalne). Decyzję w tej sprawie trzeba podjąć do 31 lipca br. Osoby, które chcą swoje składki odkładać w OFE muszą wypełnić odpowiedni formularz, który można otrzymać, wypełnić i złożyć w każdym oddziale ZUS. Szczegółowe informacje w tej sprawie można uzyskać pod numerem telefonu ZUS 801 400 987. Natomiast wszyscy, którzy chcą składać w ZUS nie muszą wypełniać żadnych formularzy, ponieważ ich składki będą automatycznie przekazywane do ZUS. Po ostatniej zmianie, składka wynosi 19,52% pensji. W przypadku wyboru ZUS + OFE dzielona jest w ten sposób, że 16,60% idzie do ZUS a 2,92% idzie na rachunek OFE. A w przypadku wyboru ZUS cała składka 19,52% zostaje w ZUS. Aby przybliżyć społeczeństwu kwestię emerytur, Klub Dyskusyjny Myśli Politycznej w Ursusie zorganizował w dniu 13 lutego 2014 roku w Ośrodku Kultury „Arsus” prelekcję pani prof. Grażyny Ancyparowicz pt.: „Co wybrać: ZUS czy OFE? Uzyskaliśmy szereg interesujących informacji. W Polsce do 1999 r. funkcjonował tylko publiczny system emerytalny zarządzany przez ZUS. Władze naszego państwa za rządów premiera J. Buzka, i prezydentury A. Kwaśniewskiego wprowadziły do systemu emerytalnego OFE, czyli dokonały w dużej części sprywatyzowania systemu emerytalnego, przekazując środki z ZUS do prywatnych towarzystw ubezpieczeniowych głównie zagranicznych. Reforma ta zakładała przymusową przynależność do OFE dla osób urodzonych po 1968 r. Urodzeni przed 1948 rokiem objęci byli starym systemem (ZUS), a urodzeni w latach 1948-68 mogli sami decydować, czy chcą być w OFE i w ZUS, czy tylko w ZUS-ie. Zebrane przez ZUS składki od podatników objętych reformą były przekazywane do OFE. OFE mogły powierzone im środki inwestować w obligacje państwowe, bony skarbowe oraz kupować akcje na pol-

skiej Gieldzie Papierów Wartościowych. Zarobione w ten sposób dodatkowe pieniądze miały zasilać złożone przez pracujących składki. Władze tłumaczyły, że w ten sposób emerytura z OFE będą wyższe niż z ZUS-u. Składki były pobierane przez ZUS od płatnika (pracownik + pracodawca) i przekazywane w ustalonej wysokości do OFE. OFE za zarządzanie pieniędzmi pobierały wysokie prowizje, które pomniejszały kapitał tworzony ze składek. W czasie kryzysu finansowego na giełdzie w 2007 r. OFE poniosło poważne straty. Do gry na giełdzie OFE skierowało prawie 40% składek emerytalnych. Pani prof. G. Ancyparowicz stwierdziła, że OFE nie ma w chwili obecnej środków finansowych. A przecież entuzjaści OFE zapowiadali, że emeryci będą wypoczywali pod palmami w ciepłych krajach. Uzależnienie emerytury od rynku finansowego jest niesprawiedliwe i niemoralne.

Należy zwrócić uwagę, że emerytury wypłacane przez ZUS są waloryzowane o wskaźnik inflacji, a emerytury z OFE nie są waloryzowane. W filarze przymusowym zmuszono ludzi do płacenia składek do OFE, nie określając żadnych warunków i gwarancji, na jakich emerytura zostanie w przyszłości wypłacona. Nie jest też jasna sprawa dotycząca dziedziczenia kapitału składkowego. Każdy pracownik wie, że co miesiąc zabiera się mu 1/5 jego wynagrodzenia brutto w postaci składek do OFE i ZUS. Pytanie jak wysoką emeryturę można uzyskać z OFE a jaką z ZUS. Wyliczono, że osoby, które nie zarabiały co najmniej 3 średnich krajowych płac przez 10 lat trwania w OFE, nie mogą liczyć na kwotę wyższą niż 300 zł miesięcznie z II filaru.

Tymczasem najniższa średnia emerytura z ZUS-u wynosi 831,00 zł. Pani profesor L. Oręziak uważa, że od 1999 r. OFE pobrały uwzględniając inflację ok. 29 mld zł. Tyle Polska straciła na zawsze.

Henryk Linowski

Bibliografia: OFE. Katastrofa prywatyzacji emerytur w Polsce. L. Oręziak

Można odejść na zawsze, by stale być blisko

ks. J. Twardowski

Z DAWNEJ WARSZAWY

Warszawa w czasie pierwszej wojny światowej

W chwili wybuchu I wojny światowej w dniu 1 sierpnia 1914 r. Warszawa była gubernialnym miastem Cesarstwa Rosyjskiego i liczyła niecałe 900 000 mieszkańców. W mieście mieszkało kilkadziesiąt tysięcy Rosjan, głównie wojskowych i urzędników wraz z rodzinami. Pierwsze miesiące wojny były pomyślne dla Rosji. Mieszkańcy w większości sympatyzowali z Rosjanami, w kościołach odprawiano dziękczynne modły, wysyłano depesze gratulacyjne do cara. Sytuacja zmieniła się wiosną 1915 roku po wielkiej bitwie pod Gorlicami, od której rozpoczęła się odwrót wojsk rosyjskich. Sytuacja przechyliła się na korzyść tzw. państw centralnych tj. Niemiec i Austro-Węgier. Wojska niemieckie podeszły pod Warszawę, Łowicz, Rawę Mazowiecką, gdzie zostały powstrzymane i front ustabilizował się na kilka miesięcy. Dowódca wojsk carskich wielki Książę Mikołaj wydał Manifest, że po wojnie odrodzi się samorządna, niezależna Polska pod berłem carskim. Napór wojsk niemiecko-austriackich trwał nadal i w okresie od maja do lipca 1915 dokonana się w Warszawie wielka ewakuacja Rosjan. Wywożono cały personel i dokumenty carskich urzędów, demontowano fabryki, wywożono maszyny wraz z załogami, opustoszały miejskie i gubernialne kasy. Zachęcano do wyjazdu cywilnych mieszkańców Warszawy i okolic zapewniając, że za kilka miesięcy nastąpi powrót.

Na szczęście nie udało się Rosjanom, choć mieli taki plan, zniszczenie miejskiej sieci wodociągowej, kanalizacyjnej i gazowej. Ostatni żołnierze rosyjscy opuścili Warszawę w nocy z 4 na 5 sierpnia 1915 roku, a odchodząc wysadzili za sobą trzy warszawskie mosty tj. most Poniatowskiego (Mikołajewski), Kierbedzia (Śląsko-Dąbrowski) i most kolejowy. Taki był koniec ponad stuletniego rosyjskiego panowania w Warszawie. Rankiem 5 sierpnia 1915 roku od strony Placu Zawiszy wkroczyły do Warszawy pierwsze oddziały niemieckie. Dla zachowania porządku w mieście została powołana polska Straż Obywatelska, a władzę administracyjną sprawował formalnie Komitet Obywatelski z prezesem księciem Zdzisławem Lubomirskim. Wojskowe władze niemieckie mianowały następnie ks. Z. Lubomirskiego prezydentem miasta Warszawy. Generalnym gubernatorem Warszawskim został niemiecki generał Hans von Beseler, a jego doradcą hrabia Bogdan Hutten-Czapski, oficer wojska niemieckiego, polski arystokrata z Poznańskiego, mający doskonałe kontakty na dworze cesarskim w Berlinie oraz w naczelnym dowództwie niemieckim. W Warszawie nastąpiło odnowienie życia polskiego. Teatry i opera grały klasyczny polski repertuar, rozpoczęto wydawanie wielu polskich książek i czasopism. W dniu 15 listopada 1915 roku

otwarto Uniwersytet Warszawski i Politechnikę Warszawską z polskim językiem wykładowym. Zezwolono na obchodzenie rocznic narodowych, w dniu 3 maja 1916 roku odbyła się na Krakowskim Przedmieściu kilkuset tysięczna manifestacja dla uczczenia Konstytucji 3 Maja. Powstały lub wyszły z podziemia polskie partie i stronnictwa polityczne, w konspiracji pozostawała Polska Organizacja Wojskowa. Już pod koniec 1915 roku powstał w Warszawie Centralny Komitet Narodowy, grupujący głównie partie i stronnictwa polityczne. Działacze tego Komitetu byli w bliskim kontakcie z Józefem Piłsudskim, który przebywał wówczas w Otwocku.

W dniu 5 października 1916 roku miało miejsce ważne wydarzenie. Ogłoszona została deklaracja cesarzy Niemiec i Austrii o utworzeniu niezależnego państwa polskiego z ustrojem konstytucyjnym i monarchią dziedziczną. Akt ten został uroczysto ogłoszony na Zamku Królewskim w Warszawie przez gubernatora Beselera. Na zamku wywieszono polskie flagi, a niemiecka orkiestra zagrała „Boże coś Polskę”. Motywem działania Niemców była chęć pozyskania polskiej siły zbrojnej dla wsparcia armii niemieckiej. Niemcy pozwolili na utworzenie Tymczasowej Rady Stanu, dyrektorem departamentu wojskowego został Józef Piłsudski, do Warszawy wkroczyła II-ga Brygada Legionów. J. Piłsudski przybył do Warszawy 16 grudnia 1916 i był entuzjastycznie witany przez młodzież. Latem 1917 roku Niemcy zażądali, aby Legiony Polskie złożyły przysięgę na wierność niemiecko-austriackiej koalicji wojskowej. Większość legionistów odmówiła. J. Piłsudski i K. Sosnkowski zostali aresztowani i przewiezieni do więzienia w Magdeburgu. Niemcy zezwolili na działalność samorządu miejscowego Warszawy. W 1916 r. odbyły się wybory samorządowe. 8 kwietnia 1916 roku gubernator Beseler wydał dekret o powiększeniu obszaru terytorialnego Warszawy. Warszawa w roku 1914 liczyła 32,7 km² powierzchni, w roku 1917 już 114,8 km². Do miasta włączono tereny podmiejskie, wsie i osady jak Wola (Czyste), Ochota, Mokotów, Koło, Marymont, Targówek, Pragę Północ i Południe. Warto podkreślić, że już 21 września 1915 r. Zarząd Miejski Warszawy podjął uchwałę o stołeczności miasta Warszawy oraz o utrzymaniu herbu „Syrena”, a na wszystkich ulicach przywrócono nazwy polskie. Tak Warszawa dotrwała do dnia 11 listopada 1918 roku, kiedy Niemcy ogłosili kapitulację, i w mieście rozpoczęło się rozbrajanie żołnierzy niemieckich.

Tego samego dnia rano powrócił do Warszawy Komendant Józef Piłsudski i poczęła się odradzać wolna i niepodległa Polska.

Zdzisław Zajączkowski
Przewodnik warszawski

ŻYJMY ZDROWO SEZON NA KLESZCZE

Rozpoczyna się sezon letni a z nim pojawił się problem kleszczy i wywoływanych przez nie chorób. Najczęstszą z nich jest borelioza. Większość zachorowań notuje się pomiędzy 1 maja a 30 listopada, z czego około 80% w czerwcu i lipcu. Najwcześniejszym i charakterystycznym objawem infekcji jest rumień o centralnym występowaniu i obwodowym szerzeniu się, tzw. rumień wędrujący głównie kończyn i tułowia, dodatkowo występują objawy grypopodobne: gorączka, bóle głowy, ogólne osłabienie. Jeżeli zauważymy u siebie takie objawy to należy zwrócić się do lekarza, można wykonać testy serologiczne celem potwierdzenia diagnozy oraz wdrożyć antybiotykoterapię, z reguły trwa ona dłużej niż w przypadku innych zakażeń. Ilość kleszczy zwiększa się z roku na rok. Prawdopodobnie na to mają wpływ łagodniejsze zimy, dlatego bardzo istotna jest ochrona przed kleszczami. Idąc na spacer do lasu należy nosić okrycie głowy oraz odzież, osłaniającą jak najwięcej ciała: długie rękawy, nogawki, zakryte obuwie, oraz starać się omijać krzewy i wysokie trawy. Warto używać preparatów ochronnych ich szeroki wybór mamy w aptekach i drogeriach. Po powrocie do domu trzeba obejrzeć skórę ciała, zwłaszcza fałdy skórne. Jeżeli zauważymy kleszcza to usuwamy go jak najszybciej, najlepiej

złapać go pęsetą jak najbliżej skóry i delikatnie pociągać po linii wkłucia. Można posłużyć się też specjalnymi przyrządami do usuwania kleszczy. Proste urządzenie możemy wykonać samodzielnie, obcinamy szczyt małej strzykawki i przekładamy tłok na stronę obciętą, aby zwiększyć szczelność. Następnie przykładamy aparat tak, aby kleszcz znalazł się pomiędzy tłokiem a skórą. Przy wyciąganiu tłoka różnica ciśnienia powinna go delikatnie ze skóry usunąć. Po zabiegu dezynfekujemy ranę (powszechnie dostępnymi środkami choćby spirytusem salicylowym) i obserwujemy miejsce infekcji nawet przez kilka tygodni. Jeżeli mamy wątpliwości czy sobie poradzimy, należy zgłosić się do lekarza. Nie zgniatamy, nie wykręcamy, nie smarujemy tłuszczem bo może to spowodować opróżnienie treści pokarmowej kleszcza do rany i zwiększyć ryzyko zakażenia. Żywego usuniętego kleszcza można włożyć do fiolki szklanej lub szczelnie zamkniętej foliowej torebki i wysłać na badania w kierunku rozpoznania boreliozy, choć jest to raczej w polskich realiach rzadko stosowane (spore koszty, mała dostępność laboratoriów). Obecnie trwają prace nad szczepionkami przeciw boreliozie i być może uda się w przyszłości uchronić się przed tą chorobą.

Lek. med. Piotr Adamus

DWIE ROCZNICE, DWIE TRAGEDIE

W lecie tego roku minie 70 lat od dwóch ważnych, a jednocześnie wyjątkowo tragicznych wydarzeń w polskiej historii. O obu z nich nie można było w PRL powiedzieć całej prawdy. Dziś można ją już głosić, jednak nadal ówczesnym wydarzeniom towarzyszy wiele białych plam, stereotypowych komentarzy, a także emocji, które nigdy nie sprzyjają poznaniu historycznej prawdy.

Wydarzenie pierwsze to powołanie w Moskwie Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego, który miał pełnić rolę podległego Moskwie polskiego rządu. PKWN ogłosił dokument nazwany Manifestem z 22 Lipca 1944 roku, podobno zredagowany i opublikowany tego samego dnia w Chełmie. Był to fałsz, bo Manifest powstał w Moskwie i tam też został wydrukowany, do Chełma przywieźli go przedstawiciele PKWN,

którzy dotarli tam dopiero 27 lipca. Inicjator powstania Polskiego Komitetu, Józef Stalin nie chciał na razie powoływać satelickiego rządu i postanowił, że będzie to organ posługujący się kalką nazwy jaką Charles de Gaulle nadał działającemu na emigracji ośrodkowi władzy Wolnych Francuzów. Był to Francuski Komitet Wyzwolenia Narodowego. Należy zwrócić uwagę na różnicę między oboma komitetami, bo podczas gdy de Gaulle nie zamierzał ograniczać suwerenności Fancji, to PKWN miał w stosunku do Polski temu przede wszystkim służyć. Celem PKWN było wymuszenie na narodzie polskim, by pogodził się z ograniczeniem suwerenności państwowej oraz z wprowadzeniem rządów komunistycznych podległych Moskwie. PKWN funkcjonował

Dokończenie na str. 4

Bóg mi powierzył honor Polaków, Bogu go oddam
Józef Poniatowski

DWIE ROCZNICE, DWIE TRAGEDIE

Dokończenie ze str. 3

przez 158 dni i przeszedł do historii jako rząd okupacyjny. 31 grudnia 1944 roku został przekształcony przez Stalina w Rząd Tymczasowy.

Pierwszym międzynarodowym dokumentem podpisanym przez PKWN było Porozumienie o Stosunkach między Dowództwem Armii Czerwonej a Polską Administracją na Wyzwolonych Terenach. Na jego podstawie NKWD mógł aresztować i wywozić do ZSRR obywateli polskich, którzy mogliby zagrażać „porządkowi na tyłach Armii Radzieckiej”. Jednym z najgłośniejszych przykładów skorzystania przez sowieckie służby specjalne z tego „prawa” było aresztowanie w marcu 1945 roku szesnastu przywódców polskiego podziemia, uprowadzenie ich do Moskwy i postawienie tam przed sądem. Tak zwany Proces Szesnastu pokazał jak rząd radziecki wyobrażał sobie polską suwerenność, choć w tym czasie funkcjonował już Rząd Tymczasowy. Wydarzenie drugie sprzed 70 lat to wybuch Powstania Warszawskiego 1 sierpnia 1944 roku. Cele Powstania były dokładnie przeciwne do tych, jakie stawiał przed sobą PKWN. Chodziło bowiem o to by samodzielnie wyzwolić stolicę przed wkroczeniem Armii Czerwonej i postawić Stalina przed faktem dokonanym. Organizatorzy Powstania sądzili, że sowiecki dyktator będzie musiał uznać nowe polskie władze i Rzeczpospolita zachowa suwerenność. Naiwne to były nadzieje, o czym świadczyły choćby wydarzenia wileńskie. W wyniku zbrojnej akcji 13 lipca 1944 roku Armia Krajowa przejęła kontrolę nad miastem, a dowódca Podokręgu Nowogródzkiego AK, pplk „Poleszuk” (Adam Szydłowski) nadał radiogram do dowódcy AK w Warszawie: „Wilno zdobyte przy znacznym udziale AK. Duże zniszczenia i straty. Stosunki z armią sowiecką chwilowo poprawne. Rozmowy w toku.” Na mieście pojawiły się nawet wspólne patrole czerwononarmistów i żołnierzy AK. Jednak podczas prowadzonych rozmów polscy oficerowie zostali w większości aresztowani, podobny los spotkał 5.000 ich żołnierzy. Przymusowo wcielono ich do batalionów roboczych i wysłano do Kaługi, gdzie przez kilka lat wyrąbывали lasy. Zarówno dla władz radzieckich, jak i hitlerowskich, wybuch Powstania Warszawskiego oznaczał, że nadeszła okazja, by pozbawić Polskę jej zawsze buntowniczej stolicy, a przy okazji pozbyć się wielu tysięcy polskich patriotów. Kontrolowana przez komunistów Radiostacja Kościuszki już 30 lipca nadała odezwę: „Ludu Warszawy, do bronii!

Zaatakujcie Niemców. Pomóżcie Armii Czerwonej przejść Wisłę!” Odezwę o podobnej treści nadało Radio Moskwa. A oto jak Heinrich Himmler relacjonował swą rozmowę z Hitlerem, podczas której informował o warszawskiej rewolucji: „Powiedziałem: Mein Fuehrer, moment to niesympatyczny, jednak z historycznego punktu widzenia błogosławieństwem jest, że Polacy to robią. W ciągu pięciu-sześciu tygodni pokonamy ich. Ale wtedy Warszawa stolica tego niegdyś 16, 17-milionowego narodu Polaków będzie starta. Tego narodu, który od siedmiuset lat blokuje nam Wschód i od pierwszej bitwy pod Tannenbergiem (Grunwaldem) ciągle nam staje na drodze. Wtedy polski problem dla naszych dzieci i dla wszystkich, którzy po nas przyjdą, a nawet już dla nas nie będzie dłużej żadnym wielkim problemem historycznym.” Hitlerowskie dowództwo postanowiło skorzystać z okazji i całkowicie zetrzeć Warszawę z powierzchni ziemi. Już po upadku Powstania jednostki saperów wypalały warszawskie kamienice miotaczami ognia, a następnie, systematycznie pod każdym domem zakładały ładunki wybuchowe i wysadzały w powietrze kwartał po kwartale. Dla dowództwa hitlerowskiego, podobnie jak dla radzieckiego ważne było, by maksymalnie przedłużyć agonię Powstania, a więc zwiększyć liczbę dni, podczas których giną polscy patrioci.

W połowie września 1944 gdy Powstanie już gasło, nagle zaktywizowało się radzieckie lotnictwo, zrzucając broń i amunicję dla walczących oddziałów. Zdaniem Jana Stanisława Jankowskiego, delegata rządu emigracyjnego na kraj, przedłużyło to walki do końca września. Powstańcom należy się podziw i szacunek za to, że przez 63 dni bohaterko walczili z przeważającymi siłami przeciwnika. I nie jest ich winą, że maksymalne przedłużanie beznadziejnej walki i upustu polskiej krwi było wtedy na rękę naszym wrogom. Utworzenie PKWN oznaczało oparcie rządów komunistycznej mniejszości w Polsce na bagnietach Armii Czerwonej, natomiast Powstanie Warszawskie stanowi bohaterki i krwawy epizod naszych dziejów. Należy o nich pamiętać, ale i życzyć Polakom, aby nigdy już nie musieli przeżywać wydarzeń tak tragicznych.

Jacek Głuski

Bibliografia: Norman Davies „Powstanie”, „Kronika XX w”.
Stanisław Mackiewicz (Cat) „Historia Polski 1918-1945”.

KRONIKA SAMORZĄDOWA

Gdy Czechowice zostały Ursusem

Przed 60. laty, w maju 1954 r., istniejącemu od dwóch lat miastu Czechowice pod Warszawą zmieniono rozporządzeniem premiera nazwę na Ursus. W ten sposób została usankcjonowana prawnie coraz popularniejsza nazwa obiegowa miejscowości. Nowa nazwa odwoływała się do działającej w Czechowicach od 1924 r. więc od lat trzydziestu - fabryki ZM „Ursus”. Choć szlachecka wieś Czechowice powstała w XIII wieku, nigdy nie odegrała wg historii większej roli. Dopiero wybudowanie na jej gruntach fabryki „Ursus” sprawiło, że wieś szybko przekształciła się w osiedle fabryczne nazywane jeszcze Czechowicami. Słowo Ursus wkraczało jednak coraz odważniej w codzienne życie miejscowości. Oto w 1926 r. otwarto przystanek kolejowy, aby ułatwić dojazd do pracy robotnikom. Otrzymał on nazwę Ursus, bo wybudowała go fabryka. W kilka lat później w domu Julii i Jana Szpudów, stojącym tuż przy stacji, otwarto pierwszy w miejscowości urząd pocztowy. I on otrzymał nazwę Ursus. Nawet w dokumentach władz gminy Skorosze, której siedzibę przeniesiono do Czechowic, zaczęła pojawiać się zbitka Czechowice-Ursus.

Po II wojnie światowej, na początku lat 50., władze państwowe zdecydowały się na reformę administracyjną. W wyniku której, miał zostać zlikwidowany m.in. powiat warszawski otaczający wianuszkami stolicę. W jego miejsce tworzone powiaty: piaseczyński, nowodworski, miejsko-uzdrowski otwocki i pruszkowski. Zdecydowano też, że w powiecie pruszkowskim powstanie nowe miasto w miejscowości, w której jest fabryka traktorów. W lipcu 1951 r. władze gminy Skorosze przedstawiły swoje uwagi powiatowej komisji podziału administracyjnego. Postulowano utworzenie miasta Ursus. Tłumaczono to następująco: „Prezydium GRN zmienia nazwę Czechowic na Ursus ponieważ na Śląsku istnieje Prezydium Miejskiej Rady Narodowej o tej samej nazwie i ciągle pomyłki pocztowe opóźniają otrzymywanie korespondencji”. Wnioskowano też, aby nowe miasto objęło tylko Czechowice i Skorosze. Protestowano przeciw włączeniu do niego Gołębki i Szamoty. Pisano: „Prezydium proponuje nie włączać osiedla Gołębki oraz parceli Grabkowo, a utworzenie nowej gminy Gołębki i włączenie do niej z gminy Skorosze gromady Karolin i Szamoty. (...) Prezydium taki podział uważa za słuszny i konieczny ze względu na dobro mieszkańców, którzy mieliby własne prezydium na miejscu”. Oba postulaty nie zostały uwzględnione. 1 lipca 1952 r. powstało miasto Czechowice. W jego skład obok Czechowic i Skoroszy weszły jeszcze Gołębki i Szamoty. Miasto liczyło 9,5 tys. mieszkańców i zajmowało 10 km². Blisko połowę jego terenów stanowiły grunty orne. W Czechowicach było w tamtym czasie 6 km dróg brukowanych i 10 km dróg gruntowych. Skorosze miały 2,5 km dróg bitych, Gołębki posiadały 6 km ulic gruntowych, przez Szamoty prowadził 2 km odcinek bazaltowej szosy. Nie było w ogóle wodociągów i kanalizacji. Obok fabryki „Ursus” w mieście funkcjonowało kilkanaście warsztatów rzemieślniczych. Doliczono się

20 sklepów. Życie kulturalne koncentrowało się wokół fabrycznego Domu Kultury i gminnej biblioteki, w której było 800 książek. Przygotowany w tym czasie dokument „Charakterystyka miasta Ursus-Czechowice” wymieniał ponadto jedną szkołę podstawową, liceum, ośrodek szkolenia zawodowego przy fabryce i 2 przedszkola.

W dwa lata później realizacji doczekał się jeden z postulatów, zgłaszanych przez lokalne władze w związku z reformą administracyjną. 27 kwietnia 1954 r. ówczesny prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz wydał rozporządzenie, zmieniające nazwę miasta Czechowice na Ursus. Wchodziło ono w życie z dniem ogłoszenia w „Monitorze Polskim”. „Monitor” ukazał się z datą 8 maja 1954 r. Warto jeszcze odnotować, że kilka lat później rozporządzeniem tego samego premiera, obowiązującym od 31 grudnia 1961 r., dokonano korekty granic między Ursusem i Piastowem. Nowa granica między tymi miejscowościami pobięła wzdłuż torów boczny kolejowej Piastów-Gołębki.

Jerzy Domżałski

GIODO nagradza działania ursuskiej młodzieży na rzecz upowszechniania wiedzy o ochronie danych osobowych.

Internet stał się medium powszechnie dostępnym i wykorzystywanym bez ograniczeń wiekowych. Użytkownicy komputerów oraz urządzeń mobilnych są świadomi niebezpieczeństw związanych z wirusami komputerowymi, dlatego chronią swoje urządzenia np. programami antywirusowymi. Zdecydowanie mniej uwagi poświęcają ochronie danych osobowych, które często beztrudno podają.

Ochrona danych osobowych oraz ochrona wizerunku, a przede wszystkim zwrócenie uwagi na ochronę prywatności oraz świadome udostępnianie informacji o nas samych to główne założenia Programu edukacyjnego „Twoje dane Twoja sprawa. Skuteczna ochrona danych osobowych. Inicjatywa edukacyjna skierowana do uczniów i nauczycieli”. Gimnazjum nr 132 z Oddziałami Integracyjnymi uczestniczy w programie drugi rok. Pierwsza edycja zakończyła się dla szkoły dużym sukcesem. Podejmowane działania zostały zauważone i docenione Gimnazjum nr 132 otrzymało wyróżnienie od GIODO (Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych) oraz od Mazowieckiego Kuratora Oświaty.

W tegorocznej edycji Programu uwagę skierowano na działania promujące zagadnienia ochrony danych osobowych wśród mieszkańców Dzielnicy Ursus. W szkolnym konkursie wyłoniono najciekawszy projekt ulotki. Udało się również pozyskać sponsorów - dwie firmy działające na terenie Dzielnicy, które wsparły inicjatywę drukując ponad 700 ulotek. Wszystkie trafiły do mieszkańców Ursusa 28 stycznia czyli

Każdy tyle dłużej swojej ojczyźnie, na ile go stać przy jego zdolnościach i siłach

J. Długosz

KRONIKA SAMORZĄDOWA

podczas obchodów Europejskiego Dnia Ochrony Danych Osobowych. Właśnie tego dnia w Urzędzie Dzielnicy uczniowie wręczali ulotki mieszkańcom. Młodzież Gimnazjum została ponadto zaproszona na spotkanie z Panem dr Wojciechem Wiewiórowskim - Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych. Wszystko w ramach realizacji Programu.

Foto A. Lewandowska

12 maja 2014 r. ogłoszono wyniki dwóch konkursów skierowanych do placówek, które realizowały Program. W Ogólnopolskim Konkursie na Komiks lub Animację przyznano I miejsce i wyróżniono 7 prac. Trzy z nich są autorstwa uczniów Gimnazjum nr 132 z O.I. Autorzy nagrodzonych prac to: Dominika Sylwestrzuk, Adrianna Furmanik oraz Marcin Śliz. Rozstrzygnięto również Ogólnopolski Konkurs dla Placówek, do którego i w tym roku przystąpiła ursuska szkoła. Tegoroczne działania mające na celu upowszechnienie wiedzy o ochronie danych osobowych i prawa do prywatności zostały nagrodzone wyróżnieniem szkoły z Dzielnicy Ursus. GIODO przyznało wyróżnienia tylko siedmiu placówkom. Gimnazjum nr 132 ponownie znalazło się w gronie laureatów Konkursu jako jedyne gimnazjum w Polsce.

Więcej informacji o działaniach młodzieży ursuskiego gimnazjum na stronie www.giodo.gim132waw.pl.

Anna Lewandowska
Koordynator Programu „Twoje dane -Twoja sprawa”

Utracone nieruchomości

Prywatną działkę numer 160 przy ul. Dzieci Warszawy 42 w roku 1951 przejęło miasto Ursus. Przeznaczono ją pod budowę szkoły i internatu. W szkole uczyła się młodzież z terenów całej Polski, a absolwenci byli kierowani do pracy w Zakładach Przemysłu Ciągnikowego. W roku 1954 wydano decyzję wywłaszczeniową. Na działce została wybudowana szkoła, hala warsztatowa, internat, a także obiekty towarzyszące jak boiska i strzelnica. Przez kilkadziesiąt lat kształcono i przygotowywano kadrę pracowniczą dla potrzeb pobliskich zakładów produkujących traktory.

Lata dziewięćdziesiąte to trudny okres dla Zakładów Przemysłu Ciągnikowego, podjęto decyzję o ogłoszeniu upadłości. Od 1-go stycznia 2005 roku Dzielnica Ursus przejęła szkołę, która funkcjonowała w tym budynku. Tereny, budynek po byłym internacie, hala warsztatowa a przede wszystkim budynek główny szkoły wymagały pilnych remontów i modernizacji. Wcześniej obiektem tym zarządzał starosta i niestety na eksploatację i remonty nie przeznaczal wystarczającej ilości środków.

Od 2005 roku poszczególne Zarządy i Radni Dzielnicy Ursus m.st. Warszawy w ramach planu, który zakładał doprowadzenie wszystkich placówek oświaty podległych dzielnicy do poprawy stanu technicznego i estetycznego, przeznaczali środki na remonty i modernizacje. Obiekty znajdujące się na działce przy ul. Dzieci Warszawy 42, których właścicielem było m.st. Warszawa, w kolejnych latach zostały zmodernizowane w znacznym stopniu. W ramach termomodernizacji został ocieplony budynek szkoły, wymieniono instalację sieci ciepłej, wymieniono instalację elektryczną. Przeprowadzono prace remontowe w budynku dawnego internatu, w którym znalazło miejsce niepubliczne Przedszkole „Mikołajek” dla ok. 160 dzieci oraz Społeczne Towarzystwo Oświatowe dla klas 0-3. Z dzielnicowych środków został wybudowany plac zabaw oraz uporządkowany teren boiska trawiastego i strzelnicy z przeznaczeniem na górkę rekreacyjną. Wybudowano także przejście do Kościoła parafii św. Rodziny. Wyburzona została nieczynna kotłownia z kominem, który zagrażał otoczeniu. W czasie, gdy prowadzono te wszystkie prace, w księdze wieczystej widniał

zapis, zgodnie z którym właścicielem działki było m.st. Warszawa. Spadkobiercy byłych właścicieli wystąpili o unieważnienie decyzji wywłaszczeniowej z 1954 roku. Sprawy prowadzone były przez miasto stołeczne Warszawa przy udziale Urzędu Dzielnicy Ursus, Biura Gospodarki Nieruchomościami a także Biura Prawnego Prezydenta m.st. Warszawy.

Miasto broniło tej decyzji przez kilka lat. Niestety Minister Infrastruktury władny w tej sprawie unieważnił decyzję wywłaszczeniową, uzasadniając to między innymi faktem, że została wydana z rażącym naruszeniem prawa. Wojewódzki Sąd Administracyjny podtrzymał tę decyzję. Decyzja stała się ostateczna, część nieruchomości przy ul. Dzieci Warszawy 42 zmieniła właściciela, wracając do spadkobierców rodzin pozbawionych nieruchomości niezgodnie z obowiązującym wówczas prawem. Sytuacja stała się bardzo skomplikowana. Nowi właściciele wystąpili o zwrot nieruchomości. Zgodnie z opinią kancelarii prawnych Zarząd Dzielnicy przystąpił do rozmów na temat rozliczeń i polubownego zakończenia tego sporu. Zarządzeniem Prezydenta m. st. Warszawy został powołany zespół do spraw wzajemnych rozliczeń z tytułu poniesionych nakładów, w związku z wydaniem przez miasto na rzecz właścicieli działek 160/2 i 160/4. Do składu zespołu, którym kierował Dyrektor Biura Gospodarki Nieruchomościami zostali powołani pracownicy Urzędu Dzielnicy z burmistrzem i pracownicy BGN-u. Pomimo kilkumiesięcznych rozmów nie udało się osiągnąć porozumienia. Nieruchomości zostały wydane a sporne sprawy prawdopodobnie będą rozstrzygane niestety na drodze sądowej. Chociaż, mam nadzieję, że niektóre z tych spraw rozstrzygniemy polubownie. Problem dotyczy nieruchomości, na której znajduje się część budynku szkoły, a która jest już zwrócona, oraz rozliczenia nakładów poniesionych przez miasto a tym samym jemu należnych. Musimy do 30-go czerwca br. zdemontować wszystkie urządzenia znajdujące się na placu zabaw i wybudować nowe przejście do kościoła Parafii św. Rodziny. Zarząd Dzielnicy podjął starania o pozyskanie dodatkowych środków na demontaż i wbudowanie urządzeń zabawowych w nowe miejsce. Starania okazały się skuteczne, za zgodą Prezydenta i Rady Warszawy przy wsparciu Rady Dzielnicy do budżetu wprowadzono 300 tys. zł. na ten cel. Wykonany został projekt placu zabaw w nowym miejscu (obok istniejącego na terenie szkoły) i rozpoczęły się prace związane z tym zadaniem. W drugim etapie, ze środków które pozostają z przetargu planujemy wykonać pole piaskowe wokół urządzeń, tak aby dzieci mogły w sposób bezpieczny korzystać z placu zabaw. Do tego czasu plac zabaw będzie wyłączony z użytkowania, dlatego proszę, szczególnie dzieci i ich rodziców, o cierpliwość. W chwili obecnej jesteśmy przekonani, że wszystkie sprawy związane z placem zabaw i przejściem do kościoła, które łączy dwie dzielnice, zostaną załatwione pomyślnie, a obiekty służące społeczeństwu nadal będą pełniły dotychczasową funkcję.

Wiesław Krzemień
Burmistrz Dzielnicy Ursus

Oferta edukacyjna Gimnazjum 132 z Oddziałami Integracyjnymi

Dla przyszłych gimnazjalistów i ich Rodziców nadszedł ważny czas wyboru szkoły, w której realizować będą kolejny etap edukacyjny. Rozumiemy to doskonale i staramy się pomóc rozwiązać wątpliwości, służyć radą i pomocą w trudnych decyzjach. Cieszymy się bardzo, że Rodzice i uczniowie licznie przybywają na spotkania informacyjne, które odbywają się w siedzibie Gimnazjum 132 przy ul. Dzieci Warszawy 42 oraz na terenie Szkół Podstawowych w czasie zebrań z Rodzicami. Jest to możliwe dzięki dobrej współpracy Szkół Podstawowych z Gimnazjum 132, za co serdecznie dziękujemy Dyrektorom i Nauczycielom, którzy jako opiekunowie przybywają wspólnie z klasami szóstymi na spotkania promocyjne szkoły. Naszym ważnym zadaniem jest dostarczenie jak najwięcej informacji, tak by wybór był jak najbardziej trafny, przekonujący i towarzyszyły mu wyłącznie pozytywne emocje. Istotne jest, abyśmy spełniali oczekiwania edukacyjne naszego środowiska lokalnego.

Propozycje na rok szkolny 2014/2015

Oferta szkoły jest na bieżąco dostosowywana do potrzeb młodzieży. Najważniejsze jest dla nas stworzenie odpowiednich warunków rozwoju każdego ucznia. W przyszłym roku szkolnym w klasach pierwszych wprowadzamy autorski program z matematyki, jęz. angielskiego oraz teatralno-dziennikarsko-kulturowy.

Wiemy, że na terenie naszej dzielnicy jest dużo uczniów zdolnych, pragnących rozszerzać swoje umiejętności. W naszej szkole potwierdzają to w tym roku następujące osiągnięcia naszych uczniów: finalista konkursu przedmiotowego z języka angielskiego i historii (organizator Mazowieckie Kuratorium Oświaty). To wyjątkowo trudne i prestiżowe konkursy, a powyższe osiągnięcia dają dodatkowe znaczące punkty w rekrutacji do szkół ponadgimnazjalnych. Także 100 % wynik naszego ucznia w Dzielnicowej Olimpiadzie Matematycznej pokazuje, że młodzież osiąga zamierzone cele. Wieloletnie osiągnięcia w konkursach kultury klasycznej (interdyscyplinarne konkursy łączące elementy łaciny, historii i filozofii), wielokrotne ogólnopolskie i wojewódzkie zwycięstwa w konkursach krasomówczych stały się dla nauczycieli i uczniów motywacją do dalszych wyzwań, tak aby każdy talent został zauważony i był rozwijany.

Jestem Polakiem, więc mam obowiązki polskie

R. Dmowski

KRONIKA SAMORZĄDOWA

Warto wspomnieć i podkreślić, że działania te są możliwe dzięki bardzo dobrej współpracy z Burmistrzem Dzielnicy Ursus m. st. Warszawy, Wydziałem Oświaty i Komisją Oświaty Rady Dzielnicy Ursus m. st. Warszawy. Dziękujemy serdecznie za wsparcie, swobodę w podejmowaniu inicjatyw i właściwą atmosferę motywującą do pracy.

Oferta zajęć dodatkowych:

Zajęcia dodatkowe organizowane są zgodnie z oczekiwaniami, zainteresowaniami, potrzebami uczniów. Oprócz zajęć rozwijających i wyrównujących szanse edukacyjne z poszczególnych przedmiotów, do cieszących się zainteresowaniem uczniów należą: „Akademia Wynalazców im. Roberta Boscha” - to zajęcia prowadzone przy współpracy z Politechniką Warszawską, odkrywające młode talenty wynalazców. Sukcesem w tej dziedzinie jest udział uczniów w finale konkursu na wynalazek. Zajęcia rozwijające umiejętności społeczne realizowane przy współpracy z Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych - uczące młodzież zasad istoty ochrony danych osobowych. Sukcesem naszym jest dwukrotne wyróżnienie na szczeblu ogólnopolskim. Zajęcia ekologiczne rozwijające umiejętności myślenia przyczynowo-skutkowego, rozumienia zależności środowiska przyrodniczego (łącznie elementy geologii, geomorfologii, ekologii). Osiągnięciem jest uzyskanie certyfikatu w realizacji projektu „Wiślana Szkoła”. Zajęcia teatralne - szkoła nawiązała współpracę z Teatrem Powszechnym, młodzież utalentowana artystycznie ma możliwość występowania na deskach teatru i oprócz wskazówek opiekuna szkolnego możliwość pracy z zawodowcami. Zajęcia socjoterapeutyczne w zakresie rozwijania uczniów zdolnych uczące kreatywnego myślenia i działania.

Zalety szkoły: indywidualne podejście do ucznia, EWD wskazuje, że rozwijamy uczniów zdolnych a wymagający wsparcia są objęci skuteczną pomocą; kameralność szkoły, bardzo przyjaźni i troskliwi nauczyciele; bardzo dobra współpraca z Rodzicami, którzy chętnie angażują się w pracę szkoły, czują się współdecydentami. Cieszy nas taka współpraca i myślę, że to dobry moment by wyrazić dla nich słowa uznania i podziękowania.

Beata Żeromska

XII Prezentacje Kulturalne Przedszkoli Ursusa

W dniach 13-14 maja 2014 r. odbyły się prezentacje publicznych przedszkoli naszej Dzielnicy. Pani Kierownik Elżbieta Zdanowska-Cozac przypomniała, że impreza,

Foto I. Barski

choć ma już dwudziestoletnią tradycję, bo pierwsze prezentacje odbyły się w 1994 r. nadal cieszy się ogromnym zainteresowaniem. Poszczególne placówki przygotowały kolorowe widowiska ze wspaniałą scenografią, bajecznymi strojami i pięknymi tańcami. Na scenie „Arsusa” królowała muzyka, tradycyjne tańce polskie, bajki, wiersze dla mamy i taty oraz ekologia. Maluchy pięknie recytowały, śpiewały, nie zabrakło nawet elementów cyrkowych. Poziom wszystkich prezentacji świadczy o bardzo dobrej pracy dyrektorów i nauczycieli oraz ogromnym zaangażowaniu rodziców. A dzieci mamy wspaniale! Koordynatorem tego świetnego widowiska był Dom Kultury „Kolorowa”.

Wanda Kopcińska

Gimnazjum Nr 131 im. Krzysztofa Kamila Baczyńskiego

O szkole i jej sukcesach rozmawiam z panią Dyrektorem Elżbietą Karwicką-Gorzkowską.

W. K. Pani dyrektor jaka jest szkoła, którą pani kieruje?

E. K-G. Gimnazjum nr 131 to szkoła z pasją, tętniąca życiem, pełna różnorodnych

inicjatyw. Jesteśmy otwarci na pomysły i oczekiwania naszych uczniów, nauczycieli i rodziców. Pierwszoklasiści już od pierwszych dni są wdrażani do pracy na rzecz szkoły przez aktywny udział w pracach Samorządu Uczniowskiego. Tradycją naszej szkoły są liczne zajęcia integracyjne, w tym bardzo ciekawe wycieczki. Trzecie klasy mają w pierwszych dniach roku szkolnego wyjątkowe zadanie. Jest nim opieka nad młodszymi kolegami. Starają się pokazać im wszystko, co dzieje się w szkole i pomagają się w niej odnaleźć.

W.K. Jak wyposażone jest gimnazjum i co proponuje swoim uczniom?

E. K-G. Szkoła od wielu lat dysponuje doskonałym wyposażeniem sal lekcyjnych, w każdej pracowni znajduje się komputer i rzutnik. Umożliwia to rozwijanie pasji i zainteresowań związanych z poszczególnymi przedmiotami. Warto podkreślić, że gimnazjaliści wykazują się dużą inicjatywą. Są pełni pomysłów i zapału. Nie trzeba ich długo namawiać do działania. Chętnie uczestniczą w wielu akcjach rozrywkowych, które sami wymyślają. Na uwagę zasługują tak wspaniałe cykliczne przedsięwzięcia jak: przedstawienia dla szóstoklasistów, dni tematyczne oraz filmy o codziennym życiu naszej szkoły. Wszystko powstaje z inicjatywy uczniów, jest wynikiem ich bogatej wyobraźni i inwencji twórczej. Tego nie da się nauczyć. Takie przedsięwzięcia muszą wynikać z naturalnej potrzeby i prawdziwych zainteresowań. Warto wspomnieć o wielkim zaangażowaniu uczniów w dni otwarte. Co roku z wielkim zapałem prezentują szkołę młodszemu kolegom. Wypada to niezwykle radośnie i naturalnie. Nasi uczniowie biorą też udział w poważniejszych przedsięwzięciach i akcjach charytatywnych. Warto wspomnieć o wieloletniej współpracy z Sybirakami, udziale w Rajdzie Historycznym czy licznych zwycięstwach naszych uczennic w konkursie Ośmiu Wspólni. Bogata jest oferta zajęć pozalekcyjnych, każdy pasjonat może znaleźć coś dla siebie. Coraz większą popularnością cieszą się znakomity chór Cantemus, szkolne koło teatralne Baczyńiak, zajęcia sportowe.

W.K. A co może pani powiedzieć o nauczycielach?

E. G-K. Gimnazjum 131 to dobrze działająca placówka. Wysoki poziom egzaminów jest tego najlepszym dowodem. Plasujemy się, uwzględniając EWD, od wielu lat w przedziale SZKOŁA SUKCESU. Nauczyciele nie szepczą czasu i energii, by nieustannie podnosić poziom szkoły, skutecznie promować jej osiągnięcia nie tylko w środowisku lokalnym. Każdy przedmiot jest ważny, a najmniejszy sukces ucznia zasługuje na najwyższą wagę.

W. K. Jak wygląda współpraca z rodzicami?

E. G- K. Rada Rodziców ma bardzo duży wpływ na pracę szkoły. Jest zawsze gotowa do pomocy i otwarta na pomysły i nowe inicjatywy. W tym roku po raz pierwszy został zorganizowany dzień otwarty dla rodziców. Frekwencja przerosła nasze najsmielsze oczekiwania. Rodzice przyszłych uczniów chętnie zadawali pytania dotyczące pracy szkoły. Zwracali też uwagę na miłą atmosferę, gościnność nauczycieli i uczniów oraz bogate wyposażenie szkoły.

Sukcesy naszego gimnazjum nie byłyby możliwe bez codziennej systematycznej pracy nauczycieli, uczniów i rodziców. Łatwo jest osiągnąć sukces, trudniej jest utrzymać olimpijską formę przez lata. Nam się to na szczęście udaje.

W.K. Dziękuję za rozmowę. Więcej o wynikach egzaminów na stronie <http://gimnazjum.ewd.edu.pl>, a o szkole www.gimnazjum131ursus.waw.pl

Wanda Kopcińska

W ZROWYM CIELE, ZDROWY DUCH!!!

W Przedszkolu nr 343 w Warszawie dzieci się nie nudzą! Staramy się zapewnić naszym wychowankom wiele atrakcji, które rozwijają ich zdolności i umiejętności. W tym roku postanowiliśmy włączyć się do licznych działań, które promują zdrowy styl życia. Realizujemy program edukacji zdrowotnej autorstwa Teresy Brzezińskiej dyrektora przedszkola. Razem z dziećmi uczestniczymy w ogólnopolskich programach promujących zdrowie, tj. „Akademia Zdrowego Przedszkolaka”, „Akademia Aquafresh”, „5 porcji warzyw, owoców lub soków”. Bierzymy udział w akcji Ministerstwa Edukacji Narodowej „Ćwiczyć każdy może”. Dzięki tym działaniom dzieci zapoznały się z zasadami zdrowego żywienia, poznały produkty, które są dla nich zdrowe i ważne dla ich prawidłowego rozwoju. Coraz chętniej zjadają przedszkolne posiłki, które uwzględniają zasady zdrowego odżywiania. W przedszkolu zorganizowany został konkurs z cyklu „Mamo, Tato zróbmy to razem pod hasłem „Wiem co jem!”. Uczestniczyliśmy w konkursie o tematyce ekologicznej „Coś z niczego” oraz w akcjach zbiórki baterii, korków i makulatury.

Dzieci wykonały różne zadania z programu „Akademii Aquafesh”, dzięki którym utrwalaly zasady dokładnego mycia zębów oraz profilaktyki jamy ustnej. Mycie zębów oraz doskonalenie czynności samoobsługowych są stałym elementem każdego dnia w przedszkolu. Bardzo cenimy sobie aktywność ruchową, dlatego bawimy się, ćwiczymy w sali i na terenie ogrodu przedszkolnego. Wiele naszych działań muzycznych, plastycznych, teatralnych połączonych jest z ruchem. Od dłuższego już czasu realizujemy w przedszkolu projekt edukacyjny „Bawmy się razem”. Dzięki temu uczymy się wzajemnie nowych tańców integracyjnych, wspólnie słuchamy

Nie chciejcie ojczyzny, która was nic nie kosztuje

Św. Jan Paweł II

KRONIKA SAMORZĄDOWA

różnych ciekawych bajek, gramy na instrumentach muzycznych, ćwiczymy i bawimy się.

„Kolorowe Dni” to cykl zabaw integracyjno-dydaktycznych, których celem jest

Foto T. Brzezińska

przede wszystkim zintegrowanie się, utrwalenie kolorów oraz dobra zabawa przy tańcach i pioskach. Był już „Kolorowy”, „Czerwony”, „Niebieski”, „Biały Dzień w Karnawale”. Przedszkolaki uczestniczyły bowiem w Programie Polskiej Izby Mleka „Dzieciaki Mleczaki”. Mamy nadzieję, że dzięki takim działaniom dzieci będą długo pamiętać o tym, jak dbać o własne zdrowie. Podczas rodzinnych warsztatów edukacyjnych wykorzystujemy m.in. metody pedagogiki zabawy czy elementy metody W. Sherborne. Z otwartych dni przedszkola i wspólnych zabaw, które odbyły się w marcu skorzystało łącznie ponad 50 dzieci trzyletnich z rocznika 2011 wraz ze swoimi rodzinami. Realizujemy także zagadnienia związane z szeroko pojętą tematyką bezpieczeństwa. Co miesiąc nasze pięciolatki goszczą w przedszkolu psa oraz jego opiekuna. Uczą się właściwych zachowań w bezpośrednim kontakcie z psem. Promocja zdrowia jest ważnym elementem działalności przedszkola. W dniu 9 kwietnia 2014 r. w naszym przedszkolu odbył się konkurs piosenki pt. „Zdrowa Piosenka”. Okres wiosenny sprzyjać będzie czynnemu spędzaniu czasu na powietrzu, na spacerach i zabawach na terenie ogrodu przedszkola w otoczeniu przyrody.

Katarzyna Cieloch
Milena Drożdżyńska

Przechodniu powiedz Polsce...

Przed 70. laty, 18 maja 1944 r., po trwającym siedem dni ataku wzgórze Monte

Cassino i klasztor benedyktynów zostały zdobyte przez żołnierzy 2 Korpusu Polskiego gen. Władysława Andersa. Nad ruinami prastarego klasztoru zalopotał pro-

porzec 12 Pułku Ułanów Podolskich i biało-czerwona flaga. Trębacz korpusu odegrał Hejnał Mariacki oznajmiając, że linia Gustawa broniona przez doborowe jednostki niemieckie została przełamana, droga do Rzymu otwarta dla aliantów.

W końcu kwietnia przebywała we Włoszech pielgrzymka z parafii Matki Bożej Fatimskiej w Ursusie. Pielgrzymi wzięli udział w kanonizacji dwóch papieży Jana XXIII i Jana Pawła II. Podczas pielgrzymiego szlaku odwiedzili bazylikę św. Antoniego w Padwie, św. Franciszka w Asyżu, św. Rity w Cascia oraz św. Ojca Pio w San Giovanni Rotondo. Nie mogło zabraknąć wizyty na Monte Cassino. Na cmentarzu, gdzie umieszczono piękną sentencję: „Przechodniu powiedz Polsce, żeśmy polegli wierni w jej służbie”, spoczywa 1072 żołnierzy. Oddano hołd poległym, złożono kwiaty, modlono się za dusze poległych i odśpiewano „Jeszcze Polska nie zginęła”. Wśród swoich żołnierzy został pochowany zmarły w 1970 r. w Londynie gen. Władysław Anders oraz jego małżonka, która zmarła w 2010 r. Na naszym zdjęciu: Pielgrzymi z parafii M.B. Fatimskiej w Ursusie na Monte Cassino. Kwiaty składa radna Dzielnicy Ursus m. st. Warszawy - Wanda Kopcińska, obok niej z prawej ks. Wojciech Tomczyszyn - proboszcz a zarazem kustosz Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej na „Niedźwiadku”.

Tekst i foto Jerzy Domżański

Ocalić od zapomnienia

Ocalić pamięć Zakładów Mechanicznych „Ursus”, których traktory zreformowały polskie rolnictwo, a same zakłady były czynnikiem miastotwórczym oraz stały się symbolem walki o wolność i godność narodu.

Młodzi mieszkańcy Dzielnicy Ursus szukają swoich korzeni. W pamięci rodzinnej zachowały się tylko szczątkowe informacje o roli ZM „Ursus” w dziejach miasta, dzielnicy i kraju. Likwidacja zakładów i istniejącego tu przed laty muzeum nie pozwala na uzyskanie zadowalającej wiedzy. Wystawa fotograficzna składająca się z 200 planz w formacie 100x70 cm, dysk DVD z prezentacją multimedialną wystawy, teledysk z nową piosenką o Ursusie, zestawy pocztówek, publikacja albumowa - dokumentujące zakłady i ich rozwój, ludzi oraz produkty w ciągu całych dziejów, które przede wszystkim młodym pokoleniom przybliżą będą wiedzę o historii powstawania polskiego przemysłu oraz polskiego przemysłu ciężarowego w szczególności, wiedzę o dawnych pracownikach zakładów ich przodkach i znajomych. Wystawa poza prezentacją najważniejszych produktów - z pierwszego okresu rozwoju przemysłu w Polsce przed II wojną światową (silniki, motocykle, samochody, czołgi), pokaże rozwój przemysłu ciężarowego z kolejnymi konstrukcjami aż do końca istnienia zakładów, pokaże ludzi tu pracujących, pokaże pracowników biorących udział w walce o wolność i godność narodu.

Wystawa może stać się zaczątkiem odtworzenia ekspozycji muzealnej poświęconej zakładom i ich dziejom.

Część wystawy przeznaczona będzie do urządzania przenośnych wystaw czasowych w różnych placówkach kultury, szkołach, instytucjach, klubach seniora, organizacjach technicznych i społecznych na specjalnym zestawie stelaży wystawowych.

Wystawa i album będą też hołdem złożonym tysiącom pracowników tych zakładów, których pracy, postawie społecznej, aspiracjom i działaniom zawdzięczamy ważny wkład w polskiej drodze do wolności i całkowitej niepodległości.

Projekt powyższy znalazł się na 33. pozycji na liście do głosowania. Głosować można od 20 do 30 czerwca 2014 r. osobiście w hollu Dzielnicy Ursus wrzucając wypełnioną kartę do skrzynki do głosowania, za pomocą poczty oraz za pomocą głosowania internetowego. Szczegóły na stronie internetowej http://www.ursus.warszawa.pl/files/budpart/tabela_pozytywnie_zweryfikowanych_projektow.

Prosimy o poważne potraktowanie tożsamości Ursusa i zagłosowanie na ten projekt. Mamy nadzieję, że będzie to poważny krok do powstania Muzeum Ursusa i Zakładów Mechanicznych „Ursus”

Leszek Marek Krześniak

Słoneczna Piątka z Ursusa

27 marca 2014 miało miejsce uroczyste zakończenie Międzynarodowego Konkursu Plastycznego „Słoneczna Zakładka”. Tematem edycji 2014 było „Święto wiosny”.

Niezwykle atrakcyjny temat przyciągnął aż 2 130 uczestników z 15 krajów Europy i Azji. W konkursie wzięli udział reprezentanci 61 miast i miasteczek całej Polski. Jury konkursu - Maria Ekier, Małgorzata Bieńkowska i Krystyna Lipka-Ształba (przewodnicząca) miało bardzo trudne zadanie. Prace oceniono w kategorii narodowej i generalnej w 12 grupach wiekowych oraz grupie szkół i ośrodków specjalnych. Ostatecznie w kategorii narodowej nagrodzono 120 projektów a spośród nich wyłoniono 58 laureatów w kategorii generalnej.

Wśród laureatów znalazła się piątka młodych mieszkańców Ursusa:

- Maja Kowalczyk - I miejsce, grupa wiekowa 5 lat, kategoria generalna, Przedszkole 22 Warszawa-Włochy (Maja jest mieszkanką Ursusa);

- Maja Niedziela - III miejsce, grupa wiekowa 5 lat, kategoria generalna, Biblioteka

A jeśli komu droga otwarta do nieba, Tym co służą ojczyźnie

J. Kochanowski

KRONIKA SAMORZĄDOWA

Skorosze, Warszawa-Ursus;

- Emilia Borecka - II miejsce, grupa wiekowa 5 lat, kategoria narodowa, SP 4 Warszawa-Ursus;

- Agata Siwik - III miejsce, grupa wiekowa 9 lat, kategoria generalna, SP 4 Warszawa-Ursus;

- Szymon Siwik - I miejsce, grupa wiekowa 14-16 lat, kategoria generalna, Gim. 132 Warszawa-Ursus;

Szczegółowe informacje o konkursie i działalności biblioteki znajdziecie Państwo pod adresem www.bpusus.waw.pl

Wanda Kopcińska

II edycja Przeglądu Piosenki Polskiej „Kocham Cię Ojczyzno”.

8 maja 2014 r. o godz. 17.00 w sali widowiskowej OK „Arsus” przy ul. Traktorzystów 14 odbył się koncert finałowy II Przeglądu Piosenki Polskiej „Kocham Cię Ojczyzno”, zorganizowany przez DK „Miś”. W konkursie wzięło udział 17 zespołów oraz 9 wykonawców indywidualnych z 16 placówek kulturalnych Mazowsza.

Foto P. Wyrzykiewicz

Jury w składzie Anna Orłowska (przewodnicząca) oraz Anna Dudek i Piotr Orłowski (członkowie) po przesłuchaniu wszystkich wykonawców w dn. 28 kwietnia br. przyznało nagrody i wyróżnienia w kategoriach: soliści, duety, zespoły instrumentalno-wokalne, zespoły wokalne oraz chóry. Patronat nad koncertem objęli: Henryk Linowski – Przewodniczący Rady Dzielnicy Ursus m. st. Warszawy, Wiesław Krzemień – Burmistrz Dzielnicy Ursus oraz Bogusław Łopuszyński – Dyrektor OK „Arsus”, którzy osobiście wręczyli laureatom pamiątkowe statuetki oraz dyplomy.

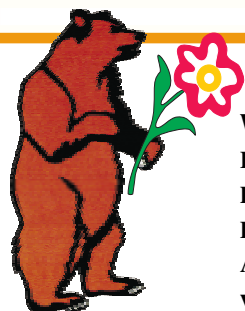
Krzysztof Majkowski

Program wybranych imprez Ośrodka Kultury „Arsus” ul. Traktorzystów 14, tel. 22 478 34 54, www.arsus.pl

♦ Wernisaż zbiorowej wystawy malarstwa, rysunku i rzeźby MAZOWIECKI FESTIWAL SZTUKI „Powrót do korzeni Reymont i jego czasy” (07.06.g.17.00 galeria „Ad-Hoc”); ♦ Bajka dla dzieci „Pipi wędrowniczka” w wykonaniu aktorów Teatru „Urwis” (08.06.g.12.30, wstęp 10 zł); ♦ Koncert zespołu operetkowego „Belcanto” pod kierunkiem Olgi Romaszko-Niewiadomskiej (11.06.g.18.00); ♦ Koncert MAGIA ORIENTU z udziałem solistów i zespołów tańca hinduskiego (14.06.g.19.00, wstęp 20 zł); ♦ XVIII MAZOWIECKI FESTIWAL ORKIESTR DĘTYCH (15.06.g.14.00-22.00, Scena Letnia, park „Czechowicki”); ♦ Musical „Across the Universe” w wykonaniu Młodzieżowej Grupy Musicalowej pod kierunkiem Anny Kałużnej (17.06.g.11.00); ♦ Koncert uczniów Szkoły Muzycznej Yamaha pod kierunkiem Moniki Narożniak (20.06.g.17.00); ♦ Festyn „ART. URSUS” pokazy i występy zespołów działających w placówkach OK „Arsus” w ramach edukacji kulturalnej (22.06.g.14.00-20.00, Scena Letnia, park „Czechowicki”); ♦ Klub Dyskusyjny Myśli Politycznej wykład dra Dariusza Grabskiego „Polska, Ukraina, Świat”. Prowadzi prof. Paweł Bożyk (23.06.g.18.00); ♦ Pokazy taneczne młodzieżowego zespołu STOP AND GO (25.06.g.18.00); ♦ Wieczór twórców Stowarzyszenia Autorów Polskich „Fraszki do poduszki” (26.06.g.16.00); ♦ Koncert zespołu „STARA PAKA” z nowym programem „Koł by się uśmieł” (26.06.g.20.00).

Sprzedaz i rezerwacja biletów w dniach: pon., śr., pt. w godz. 10.00 – 14.00 oraz wt., czw. w godz. 15.00 – 19.00, tel. 22 478 39 36

Bogusław Łopuszyński

URSUS

Wydawca: Stowarzyszenie Obywatelskie w Ursusie

Redaguje: Zespół Redakcyjny Stowarzyszenia

Redaktor naczelny: Paweł Wyrzykiewicz tel. 885 129 190

Korekta tekstów: dr Dominika Wyrzykiewicz

Adres redakcji: 02 – 495 Warszawa ul. Szomańskiego 53

www.soursus.pl e-mail: gazetaursus@soursus.pl

Stowarzyszenie Obywatelskie

służy od 21 lat

Mieszkańcom Ursusa